

DANSKEREN INDSIGT UDSYN

INDSIGT:

PAKISTANSK UDSTILLING

På Nationalmuseet

UDSYN:

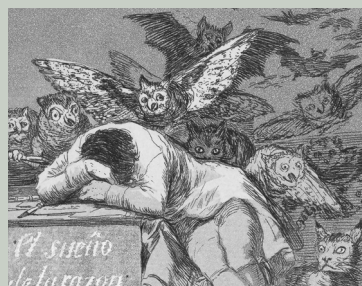
KULTUR- RELATIVISMENS TRAGEDIE

UDSYN:

VANVITTIGE POLITIKERE

Underskriver
selvmordstraktat

UDSYN:

TYSKLANDS HØJESTERET

Lovliggør
børnægteskaber

INDSIGT:

SOCIAL- DEMOKRATIETS

Tvivlsomme reformkurs

INDSIGT:

VOLD VIRKER

Stockholmsyndromet

UDSYN:

SVERIGE SIDEN OLOF PALME

NR. 1 FORÅR

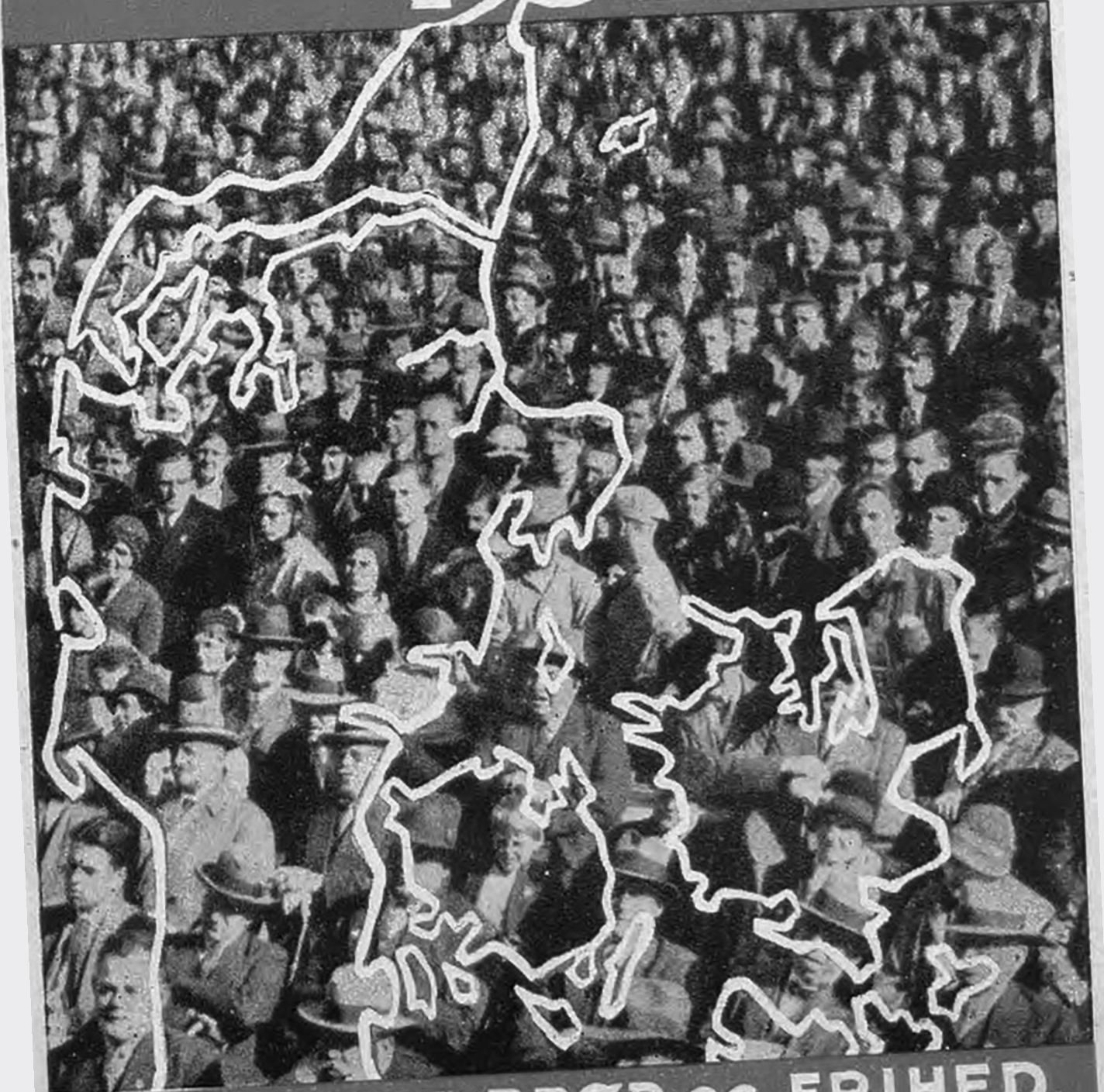

INDSIGT:

DEN NATIONALE INTERESSE

DANMARK *for* FOLKET

for ARBEJDE BRØD OG FRIHED

Social- demokratiets tvivlsomme reformkurs

Ledelsen kunne med fordel studere partiets egen udgivelse fra dets storhedstid.

"Hans Hedtoft: "Danmark for folket er en god socialistisk og en god national parole".

Hvis Socialdemokratiet vil være et troværdigt nationalt alternativ, er der lang vej endnu. Ledelsen kunne med fordel studere partiets egen udgivelse fra dets storhedstid, "Danmark for Folket. En Materialesamling til Brug i Oplysningsarbejdet" (1936). Heri har den senere statsminister Hedtoft afsnittet "National og International". Hans pointe er, at arbejdernes nationalfølelse er en kendsgerning, og at der ikke er nogen modsætning mellem national og international, tværtimod. Hvert folk må skabe ordnede forhold i eget hus:

"Vi må stille op vor nationale politik over for de andres. Vi har ret til at gøre det. Vort

stolte parti er i dag det, vore fædre drømte om: Hele det arbejdende folks parti. Vi skal give nationalfølelsen et socialistisk indhold. Danmark for folket er en god socialistisk og en god national parole. Det betyder ordnede samfundstilstande. Det betyder politisk og økonomisk tryghed for alle arbejdende mennesker. Det betyder, at Danmark skal være et sandt folkehjem!"

Det er selvfølgelig tarveligt ordspil at kalde et sådant program nationalsocialistisk, men Hedtofts holdning udtrykker i hvert fald alle de tendenser, Overdanmark vrænger på næsen ad i dag. Særlig slemt må det faktisk være for vor tids herskende at

MAGASINET
INDSIGT
UDSYN

2019

MARTS

Magasinet Indsigt Udsyn udgives af Den Danske Forening, hvis formål er på folkestyrets grund, uafhængigt af politiske og økonomiske interesser, at sikre dansk kultur, sprog og levevis i en verden, der trues af kaos, overbefolkning, vold og fanatisme.

Foreningens medlemmer modtager magasinet for deres medlemskontingent. Ikke-medlemmer kan abonnere på magasinet for 250 kr. om året.

Eftertryk tilladt med tydelig kildeangivelse.

Magasinet (evt. kopier af det) og foreningens andre tryksager må ikke omdeles privat sammen med trykmateriale fra anden kilde eller med påført tekst, logo el. lign.

Efter aftale med Kulturstyrelsen og med DDF's tilladelse arkiverer Dansk Bibliotekscenter netudgaven af Danskeren i DBC Webarkiv til brug for nationalbibliografien.

Magasinet Indsigt Udsyn 2019 udkommer 4 gange årligt.

Redaktion og adresser - side 23.

læse Hedtofts ord, fordi man ikke kan beskylde ham for nazisme, skønt man bruger dette stempel mod mennesker med samme verdensbillede i dag. Planerne var dengang simpelthen ikke globale, man kendte sin begrænsning. Værre bliver det endda i moderne optik, hvor Hedtoft definerer, hvad han mener med en nation, nemlig "en gruppe mennesker, hvis karaktertræk er formet i et skæbne- eller livsfællesskab, mennesker, som har fælles afstamning, måske samme sprog, religion o.s.v., og som er blevet sig sin samhørighed bevidst."

Dette at have lange fælles historiske rødder, reelt at være af fælles slægt, gør jo en nation til noget helt andet end den tilfældige sammenhobning af globalnomader, man forsøger at lave vesteuropæiske lande om

til i dag. Stadig hersker den vrangforestilling, som Ritt Bjerregaard for mange år siden formulerede med ordene: "Man er dansker, når man er dansk statsborger, that's it!"

Mange citater fra Socialdemokratiets spidser i Staunings tid giver bevis for en mere sandt national holdning dengang. Endnu i partiets historiebog om sig selv, "En Bygning vi rejser" fra 1955, pointeres det, at der blandt arbejderne altid havde eksisteret en "naturlig" fædrelandskærlighed. De, der ikke kunne tilslutte sig denne, beskrev bogen som "en snæver kreds af teoretisk indstillede, navnlig yngre partimedlemmer, og visse elementer i ungdomsbevægelsen, som havde fået de internationale paroler galt i halsen." Hvis man ikke betoner det nationale, er man ikke rigtig klog og tilhører i hvert fald ikke socialdemokraterne.

Det var det desværre de teoretisk indstillede yngre, som efter 1950'erne kom til at sætte tonen, og det er siden kun gået ud ad én tangent. Nutidens partiformand er en typisk rød akademiker, sigende med speciale i Afrika, hvis skæbne synes at ligge hende mere på hjerte end Danmarks. Hvor galt det er blevet, antydes af, at modererende, "indvandringskritiske" kræfter i dag kan have Anker Jørgensen som forbillede i national holdning, og alligevel være mere nationale end de toneangivende. Desværre tyder meget på, at de justeringer, der sker, hele tiden er "for lidt og for sent", så hvad angår Danmarks skæbnespørgsmål, forbliver rød og blå blok hip som hap. Noget tredje må vokse sig stærkt snarest.

P.N.B.

INDSIGT

Ritt Bjerregaards selvpåførte uvidenhed - og Hans Jørgen Bonnichsens overfladiskhed og lånte fjer

I Jyllands-Posten 1/2 demonstrerer Ritt Bjerregaard den selvpåførte uvidenhed og fraværet af dømmekraft, som i hendes tid som ledende S-politiker var med til at føre partiet på katastrofekurs: Hun vil have en indsamling iværksat til fordel for den nu straffedømte tidligere chef for PET Jakob Scharf.

Hendes belæg er udtalelser fra den "den tidligere PET-chef Hans Jørgen Bonnichsen", mht. harmløsheden i de oplysninger, Scharf har offentliggjort i sin bog.

Bonnichsen trækker massivt på den misforståelse, at han har været chef for PET, hvilket imidlertid ikke er tilfældet. Som oplyst i JP 23/2 2009 avancerede han efter 32 lange år i 1997 til "chefkriminalinspektør", hvilken stilling han forlod i 2006 som 63 årig. Dette er ikke den normale fratrædelsesalder for PET-chefer, der nemlig er jurister, men derimod for folk med en almindelig politibaggrund.

Bonnichsen er som bekendt altid god for et hurtigt, medieattraktivt synspunkt om PET. Han har dermed opnået status som sandhedsvidne, uden at journalisterne gør

Ritt Bjerregaard
Foto: Wikipedia

noget særligt ud af de problemtikker, der knytter sig til hans overfladiskhed og lånte fjer.

Bjerregaard vil "gerne have at vide, hvad der foregår" i PET. Hun begriber åbenbart ikke, at hvis en sådan tjeneste skal kunne fungere – herunder forsyne landets politiske ledelse med nødvendig information om hvad der foregår omkring dem - må ingen vide mere om tjenestens daglige arbejde, end de har behov for at vide.

I øvrigt er det ikke raketvidenskab at indse f.eks., at en tidligere PET-chef, Scharfs, nedvurderende omtale af en søstertjeneste, som PET har brug for til sikring af vores alle sammens tryghed, ikke egner sig for eksponering i en kommerciel udgivelse.

Når man har set, at fremtrædende personer med samme status og personlige egenskaber som Bjerregaard tidligere endog har kunnet finde på at lave indsamlinger til fordel for en person, PET anså for KGB-indflydelsesagent, undrer det imidlertid ikke, at hun mener, successen må kunne gentages i relation til Scharf.

OH

Hans Jørgen Bonnichsen
Foto: Mogens Engelund

Vold virker

Vold skaber sympati for de voldelige.
Fænomenet går under navnet Stockholmsyndromet.

Nanna på hospitalet

Den 26. december 2014 viderebragte nyhedsbloggen Uriasposten denne beretning af Nanna Skovmand, som sammen med sin kæreste umotiveret var blevet overfaldet af en folk "unge":

"Juleaften. Dagen hvor glæde, flæskesteg og gaver er i centrum. Men sådan skulle det ikke være for Mads og jeg. Jeg vil fortælle jer, hvordan vores jul blev til et mareridt.

*Mads og jeg er blevet smidt af en taxi, og går på vores gade, da en ung 2.generations indvandrer tager kontakt til os, og han er absolut konfliktsøgende og meget ubehagelig. **Helt umotiveret slår han Mads i hovedet med en flaske, og Mads forsvarer sig. Imens kommer to eller tre andre 2.generations indvandrere løbende og en somalier. De kommer fra en cykelkælder med jernkæder, man bruger til at låse scootere og motorcykler med, og kaster sig alle over Mads og begynder tæve ham med spark, kæder og slag. Mads råber, jeg skal løbe min vej. Men til sidst har de fået Mads ned, og jeg går i panik nu. Jeg***

*tror virkelig, de vil slå ham ihjel. Jeg springer ind og prøver at få Mads væk. Dét skulle jeg aldrig ha' gjort... Den lille usle, kujonagtige dreng, der startede alt det her, skubber mig i asfalten med panden først. **Herefter tæver han mig gentagende gange med jernkæden i baghovedet, og så sortner alt.***

*Jeg fyldes med had, frustration og ked-af-det-hed. **Jeg ønsker dem ikke i mit kvarter, i min by eller i mit land. Jeg ønsker aldrig dette skal ske for nogen. Aldrig.***

Siden er der gået 4 år, og i mellemtiden har tonen fået en anden lyd. Uriasposten bragte den 12. januar 2019 denne oplysning: "Nanna er blevet mor, og parret bor nu i Aalborg. Hendes profil på Facebook er hermetisk rensset for blodige billeder, men er til gengæld fyldt med retorisk afstandtagen til Donald Trump og Dansk Folkeparti, samt sympatitilkendegivelser for det multikulturelle. Herunder to eksempler. Martin Henriksen, der gør det 'næsten tåkrummende at være dansker', og en deling af et indlæg fra en herboende syrer, en Mohamad Damascene

(tidl. næstformand for Venligboerne i Frederikshavn), der angler for støtte til permanent ophold."

Vold virker

Hvad er der sket?

En læserkommentar på Uriasposten kommer formodentlig tæt på en forklaring: "- Vold virker. Det er netop derfor, at det er så populært i de voldsudøvende kredse af anden etnisk herkomst end dansk.

De har ikke så meget andet at byde på, som virker. De har ingen interesse i at indgå civiliserede dialoger og fællesskaber med os danskere, for på de punkter er vi naturligvis overlegne.

Men vold mestrer de.

Der er to grunde til, at de er os overlegne med hensyn til vold. Den første grund er, at de kan tåle at udøve vold uden skrulper, uden at få ondt i maven eller andre følelse-

Medina i ægregn

mæssige kvababbelser. Den anden grund er, at de står sammen om at give os danskere tæsk. De slår næsten altid til i flok og de kan hurtigt mobilisere flere fra familieklanen.

De er ikke i gennemsnit større, stærkere, modigere etc. end danskere. Men danskere har skrupler og står ikke sammen. Derfor er det i næsten alle tilfælde danskere, der får tæsk. Og det virker, som vi ser."

Identifikation med angriberen

Psykologien opererer med flere forskellige psykologiske forsvarsmekanismer, hvoraf én er at identificere sig med angriberen. "Identifikation med angriberen" defineres som: "Fokus på negative eller frygtede egenskaber. Det vil sige, at hvis man er bange for nogen, kan man i praksis overvinde den frygt ved at blive som dem, man frygter.

Et eksempel på dette er Stockholmsyndromet, hvor gidsler identificerer sig med terroristerne. For eksempel Patty Hearst og den Symbiotiske Befrielseshær.

Patty blev misbrugt og voldtaget af sine fangevogtere, alligevel sluttede hun sig til deres bevægelse og deltog endda i et af dens bankrøverier. Da hun kom i retten, blev hun frikendt, fordi hun var offer, som led af Stockholmsyndromet."

Identification with the Aggressor

A focus on negative or feared traits. I.e., if you are afraid of someone, you can practically conquer that fear by becoming more like them.

An extreme example of this is the Stockholm Syndrome, where hostages identify with the terrorists. E.g., Patty Hearst and the Symbionese Liberation Army.

Patty was abused and raped by her captors, yet she joined their movement and even took part in one of their bank robberies. At her trial, she was acquitted because she was a victim suffering from Stockholm Syndrome.

https://www.simplypsychology.org/defense_mechanisms.html

Nanna Skovmands reaktion er på ingen måde enestående. De seneste år har opvist flere eksempler på denne forsvarsmekanisme.

Medina

Den 5. juni 2010 gav sangerinden Medina koncert i Byhaven i Ishøj. Under koncerten kastede en stor flok "unge" æg efter hende, fordi hun har samme navn som den by, hvor den såkaldte profet Muhammed ligger begravet. Medina gav med det samme "de unge" tørt på, men oplevelsen tog hårdt på hende. "Hun græd efter at have spillet og er dybt rystet", skrev Kristeligt Dagblad 8. juni 2010.

Det er forståeligt, at Medina frygtede en gentagelse af begivenheden. Bevidst eller ubevidst valgte hun derfor at identificere sig med angriberne, og i september 2015 kastede hun sig ind i udlændingede-batten med rasende angreb på Inger Støjberg og forsøgene på at begrænse tilstrømningen af indvandrere til Danmark. "Lige nu står Danmark altså - excuse me - med nogle politiske værdier, der sender nogle rigtig grimme signaler ud i verden. Jeg skammer mig over at sige, at jeg kommer fra et land, der står for de værdier", udtalte hun blandt andet iflg. BT den 26. september 2015.

Når meningstilkendegivelse er chikane

I januar 2019 forsøgte en politibetjent ved navn Elvir Abaz at udnytte samme psykologiske mekanisme ved at kritisere politiets indsats for at beskytte forsamlings- og ytringsfriheden, når politiker Rasmus Paludan holder tale på steder med mange muslimske indvandrere. Det skete i en artikel den 30. januar i Politiken, hvor han bl.a. skrev: "Politiet har en meget vanskelig, hvis ikke umulig opgave. Politiet skal på den ene side beskytte Rasmus Paludan og Stram Kurs' ret til at ytre sig. På den anden side risikerer politiet at formøble den hårdt oparbejdede sociale kapital af hos borgerne i de udsatte boligområder i den opgave. Politiet bliver i borgernes øjne anset som en myndighed, der bifalder Paludans chikane."

At give udtryk for synspunkter, som tilhørere ikke er enige i, opfatter politibetjenten som chikane. Med et sådant udgangspunkt bliver det umådeligt svært at indgå nogen som helst dialog. Elvir Abaz' ærinde er tydeligvis at true offentligheden og myndighederne til at indskrænke forsamlings- og ytringsfriheden, så der kun fremsættes udtalelser, som er til muslimske beboeres behag.

Stillet over for en sådan trussel har netop Politiken-segmentet vist sig at være parate til at identificere sig med angriberen. Hvem husker ikke Politikens undskyldning til "profetens efterkommere" for at have bragt en tegning?

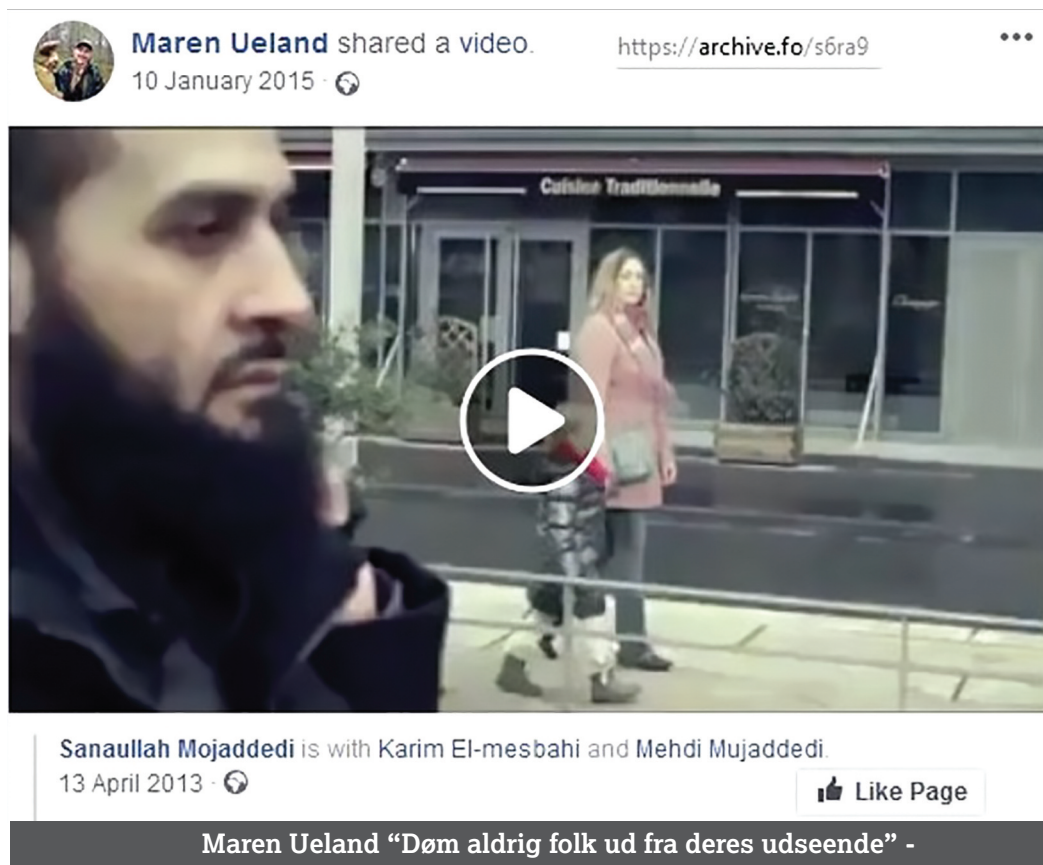
Vold virker, og over for folk, som har ryggrad som en skumfidus, er truslen om vold nok til at få sin vilje.

HV

Kilder:
Uriasposten, Kristeligt Dagblad, BT
Politiken, Simplypsychology

Kulturrelativismens tragedie

Når ønskedrømme forveksles med virkeligheden.

Den 17. december 2018 fandt franske turister de lemlæstede lig af 24-årige danske Louisa Vesterager Jespersen og hendes norske veninde, 28-årige Maren Ueland ved deres telt i et vandreområde nær Marrakesh. Begge var blevet voldtaget, tortureret og havde i overensstemmelse med islamisk tradition fået hovederne skåret af.

Enhver, der har et blot overfladisk kendskab til islam, véd, at det er en - rent ud sagt - hovedløs gerning for vestlige kvinder at færdes uden beskyttelse i muslimske lande.

I overensstemmelse med den kulturrelativistiske tankegang havde de imidlertid besluttet, at alle mennesker (undtagen nogle racistiske vesterlændinge) er gode, og de tog derfor ikke mere tænksomme menneskers advarsler for gode varer.

Maren Ueland havde således på sin facebookside en video med titlen "Døm ikke

folk på deres udseende". På filmen ses en sortskægget muslimsk udseende mand kommende gående, mens en hvid kvinde ser mistænksomt efter ham. Pludselig springer tre politifolk fra en bil og styrter efter den sortskæggede mand, - men fortsætter forbi ham og anholder længere fremme en velklædt hvid mand med en taske fuld af narkotika. Et øjeblik efter møder den sortskæggede mand sin familie og omfavner sine børn. Den hvide kvinde indser da, hvilken islamofob hun var.

"Døm aldrig folk ud fra deres udseende" skrev Maren Ueland på facebook.

Det er et sympatisk udsagn, men faktum er, at hendes hoved stadig havde siddet på

hendes krop, hvor det hører hjemme, hvis hun havde gjort det. Hendes mordere var netop sortskæggede muslimske mænd.

De to skandinaviske kvinder føjer sig til en lang række af unge vestlige kvinder - og mænd, som det efter mange års indoktrinering er lykkedes demagogiske politikere, journalister, lærere og ansatte i godhedsindustrien at bilde ind, at mødet med fremmede mennesker, religioner, ideologier og kulturer udelukkende handler om kulturel berigelse og farverigt fællesskab, og at alle mennesker i bund og grund tænker som os og er gode og venlige, - når blot vi møder dem med åbenhed og tillid.

Denne livsfarlige misforståelse kostede ikke blot Louisa og Maren livet. Den har kostet talrige unge vestlige kvinder - og lidt færre mænd - livet, og vi har slet ikke set enden på den tragedie, som uansvarlige voksne mennesker har påført de unge i den vestlige verden.

Zaidia

Swedish Politician Who Fought for Equality and Open Borders Is Beheaded in Congo

by Jim Hofl February 3, 2018 623 Comments

f 38.8K Share

t 568 Tweet

I det følgende beskrives en række eksempler fra de seneste år.

Om dem alle kan man sige, at det ganske vist var fremmede gerningsmænd, som begik forbrydelserne, men det var demagogiske "humanister", som gjorde forbrydelserne mulige.

For hvem er mest skyldige i hønsenes død: Ræven, eller manden, som åbnede lågen til hønsegården?

På eventyr i shit-countries

I 2008 rejste en italiensk såkaldt kunstner ved navn Pippa Bacca fra Italien for via Mellemøsten at ende i Jerusalem. Hun rejste i en brudekjole for at symbolisere "ægteskab mellem forskellige folk og nationer". Hendes rejse endte allerede lidt uden for Istanbul, hvor hun blev udsat for massevoldtægt og myrdet.

I 2010 rejste den amerikanske journalist Amanda Kiera til Haiti for at sætte fokus på vold mod kvinder og for at støtte "sorte mænds værdighed i en verden, som hele tiden fremstiller dem som voldelige vildmænd". Hun var næppe ankommet, før hun blev voldtaget af en sort mand, som var komplet ligeglad med hendes gode forbehold. Bagefter skrev hun på sin blog, at voldtægten havde lært hende en masse, og at hvide mænd bar skylden på grund af deres overherredømme.

20-årige australske Elly Warren var besat af tanken om at hjælpe andre, som var dårligere stillet end hun selv. I 2016 deltog hun i et havbeskyttelsesprogram i Mozambique, hvor hun pludselig forsvandt. Hun blev fundet voldtaget og myrdet i et toilet. Politiets "opklaring" af sagen trak ud, hvorefter hendes far tog til Mozambique for at finde ud af, hvad der var sket. Her mødte han en skotsk kvinde, som fortalte, at hun

kunne have fået den samme skæbne. En nat var hun blevet overfaldet af en voldtægtsmand, men nogle turister var kommet til hjælp, hvorefter voldtægtsmanden flygtede. Sammen med turisterne henvendte hun sig straks på politistationen, - hvor hun stod ansigt til ansigt med overfaldsmanden. Det var en politibetjent, som var i færd med at tage sin uniform på.

Efter talrige forsøg på at trænge igennem til "myndighederne" måtte Elly Warrens far opgive at forfølge sagen.

Svenske Zaida Catalan var medlem af Miljøpartiet og en stærk tilhænger af åbne grænser. Hun forsvandt på en FN-mission til Den Demokratiske Republik Congo i begyndelsen af 2017. Hendes mishandlede og halshuggede lig blev fundet to uger senere. De lokale såkaldte myndigheder foretog sig intet for at opklare sagen.

Det venstreorienterede par Jay Austin og Lauren Geoghegan ville cykle gennem Mellemøsten for at bevise menneskenes godhed.

Før turen skrev de på deres blog: "Man læser i aviserne og forledes til at tro, at verden er et stort skræmmende sted. Det hedder sig, at man ikke kan tro på mennesker. Mennesker er slemme. Mennesker er onde. Men tro det ikke. Ondskab er et begreb, man har opfundet for at kunne forholde sig til medmennesker, som har tro, værdier og opfattelser, der adskiller sig fra vore. I det store og hele er mennesker gavmilde, vidunderlige og venlige. Det vil vores rejse vise".

Notaterne på deres rejseblog viste en anden virkelighed. I hvert eneste ikke-europæiske land blev de forfulgt, chikaneret og truet. De blev kaldt racister, når de ikke købte noget af gadesælgere. Til sidst skrev de ikke mere på rejsebloggen, - for deres rejse blandt vidunderlige og venlige mennesker endte, da de den 29. juli 2018 blev myrdet med knivstik i Tadjikistan.

Kulturel berigelse i Europa

Den 31-årige teologistuderende Anne-Marie Mandrup Pedersen var et godt menneske og engagerede sig i at hjælpe "flygtninge". På den måde lærte hun Mark Hay fra Kenya at kende. De flyttede sammen og fik et barn. Den 5. januar 1994 blev hun set for sidste gang, - indtil nogle drenge den 20. januar fandt hendes parterede lig i en kuffert på Følle Strand.

Talrige indicier pegede hurtigt på samleveren som gerningsmanden, og til sidst tilstod han, at han havde dræbt Anne-Marie Mandrup Pedersen under et skænderi, havde parteret liget med en sav, puttet delene i en stor kuffert, og smidt kufferten i Aarhus Å. Derfra drev den til havs og havnede på Følle Strand.

Mark Hay blev idømt 12 års fængsel og udvisning. Efter kun 7 år blev han løsladt og udvist.

Cykeltur

Bleeding-Heart Liberals Bike Through Tadjikistan to Prove "Evil Is a Make-Believe Concept" – Are Stabbed Dead By ISIS

by Jim Hofl August 16, 2018 1288 Comments

f 19.2K Share

t 409 Tweet

Elin Krentz

Svenske Elin Krentz var en stærk tilhænger af multikultur og masseindvandring til Sverige og var medlem af en facegruppe kaldt "We like diversity". Hun fik opfyldt sit ønske om "diversity". På vej hjem fra en glad aften blev hun passet op af en 23-årig etiopier, som forsøgte at voldtage hende. Da det ikke lykkedes, bankede han hende ihjel. Hendes mishandlede lig blev fundet i Biskopsgården i Göteborg. Hun blev 27 år.

25-årige amerikanske Lauren Mann arbejdede som barne pige i Østrig, hvor hun reagerede positivt på en kampagne for at huse flygtninge hjemme. Hun gav husly til en illegal immigrant fra Gambia, som til gengæld voldtog og myrdede hende ved kvælning. Gemingsmanden havde tidligere voldtaget mindreårige piger i Tyskland.

Send ingen blomster

Den 19-årige medicinstuderende Maria Ladenburger arbejdede som frivillig i et såkaldt flygtningecenter ved Freiburg. Den 16. oktober 2016 forsvandt hun, da hun på cykel var på vej hjem fra et studentergilde. To dage senere blev hendes mishandlede lig fundet i floden Dreisam. Den 2. december blev en afghaner, som var kommet med "flygtninge"-strømmen i 2015, afsløret som morderen.

Det viste sig, at han tidligere havde begået voldtægter i hjemlandet. Han havde endvidere invalideret en kvinde i Grækenland ved at skubbe hende ud fra en klippe. Det

blev han idømt 10 års fængsel for, men på grund af den voldsomme "flygtninge" strøm og overfyldte fængsler blev han hurtigt lukket ud, hvorefter han drog til Tyskland, hvor han løj om både hjemland og alder.

Det vakte opsigt, at den myrdede er datter af Dr. Clemens Ladenburger, der arbejder som juridisk rådgiver for EU-Kommissionen.

Ingen blomster

Family of girl raped and murdered by teen refugee request donations for migrant charity

THE family of a student who was raped and murdered by an Afghan refugee have reportedly asked well-wishers to donate cash to a migrant charity.

By Rachel O'Donoghue / Published 7th December 2016

German police describe Maria Ladenburger's horrific death

Men det vakte endnu mere opsigt, da familien Ladenburger bad sørgende og sympatisører om ikke at bruge penge på blomster til den døde pige. Familien opfordrede folk til i stedet at donere pengene til organisationer, som arbejder på at forhindre, at illegale "flygtninge" bliver sendt hjem.

22-årige Alexandra Mezher arbejdede på et opholdssted for såkaldt uledsagede flygtningebørn i Mölndal i Sverige, da en 15-årig "flygtning" den 14. januar 2016 stak hende flere gange i ryggen med en kniv. Årsagen skal angiveligt findes i et skænderi. Ofret blev kørt på hospital i Göteborg, hvor hun døde. "Hun var en person, der ønskede at gøre gode ting. Og så myrdede de hende for at gøre sit arbejde", udtalte et familie-medlem.

Den 31-årige psykolog Mailys Dereymaker fra Belgien, moder til et 18 måneder gammelt barn, "arbejdede" i Sverige med at hjælpe afviste asylansøgere. Hun blev et af ofre for en asylansøger, som den 7. april 2017 pløjede en folkemængde ned med en lastbil i Stockholm.

En 38-årig kvindelig journalist fra England ankom i 2017 til Calais for at hjælpe en mandlig fransk TV-journalist med at lave en dokumentar om forholdene for flygtninge i "Junglelejren". De blev begge angrebet, fik deres udstyr dels smadret, dels stjålet,

hvorefter den kvindelige journalist blev voldtaget af 3 afghanere, som truede med knive.

Da sagen kom frem, blev det afsløret, at kvindelige hjælpere rutinemæssigt blev voldtaget i lejren. Såkaldte hjælpeorganisationer (NGO) skjuler sagerne for ikke at give asylansøgerne et dårligt omdømme.

I Berlin fik en afghansk "flygtning", som på trods af overskæg slap godt fra at kalde sig 13-årig, ophold hos en plejefamilie. Her voldtog han den 25. juli 2017 familiens 4-årige datter, mens en anden afghaner så på.

Der blev ikke rejst nogen straffesag mod afghaneren på grund af dennes påståede unge alder. Anklagemyndigheden afviste forslag om at foretage en medicinsk undersøgelse af hans alder. I mellemtiden flygtede afghaneren til Sverige, hvor han sig opholder under et andet navn. I Sverige har han løjet sig yderligere et år yngre, hvilket myndighederne har accepteret.

De kontaktede dem selv

En 32-årig belgisk kvinde, som bor i San Remo, henvendte sig i 2017 til en indvandrer fra Tunis, som solgte narkotika. Tuneseren tvang hende ind i et hus, hvor hun blev bundet til en seng og voldtaget af 6 tunesere i alderen 23 til 50 år. Hun blev derpå holdt som sexslave i huset i to måneder, indtil det lykkedes hende at stikke af. I løbet af de to måneder blev hun voldtaget af talrige immigranter, som tuneserne overlod hende til mod betaling. I begyndelsen af 2019 fandt politiet frem til de 6 tunesere, som blev arresteret.

En 16-årig pige havde i oktober 2018 byttet sin mobiltelefon for noget narkotika, men senere fortrudt, hvorefter hun vendte tilbage til narkohandlerne for at handle tilbage. De trak hende imidlertid ind i et saneringsmodent hus, hvor hun blev voldtaget af adskillige mænd, som tvang hende til at indtage narkotika i overdosis, hvorefter hun døde.

Politiet arresterede efterfølgende to illegale indvandrere fra Senegal på henholdsvis 26 og 42 år og en 40-årig mand fra Nigeria. De blev alle anklaget for mord, voldtægt og handel med narkotika.

Livsfarligt kæresteri

I raseri over ikke at kunne få adgang til Frelsens Hærs Krisecenter i Hvidovre, hvor hans danske kæreste har søgt tilflugt, besluttede den iranske "flygtning" Ashraf Shahidani at myrde den første, der kommer ud fra centeret. Det var tilfældigvis den 30-årige studerende Birgitte Østergaard, som

He wanted to

'HE WANTED TO CONTROL HER' Failed asylum seeker 'killed his German girlfriend because she refused to convert to Islam'

Ahmad G., 18, was appealing the decision to deport him when he snapped in a row over Mireille B.'s refusal to wear a headscarf, prosecutors claim

By Allan Hall

16th March 2018, 11:29 am | Updated: 16th March 2018, 1:07 pm

han myrder med knivstik. Da politiet pågriber ham, tilstår han, at han har begået adskillige mord tidligere, både i Danmark og i udlandet. Politiet kan verificere flere af de mord, som er begået i Danmark. Retten fastslår, at Shadini er svært psykotisk og farlig, og han bliver dømt til forvaring på ubestemt tid.

Den 12. marts 2018 blev den 17-årige Mireille B, som havde gået i dansk skole og spillet i FDF-orkester, myrdet med 14 knivstik af sin betydeligt ældre afghanske kæreste, Ahmad G, som hun tilsyneladende

ste, en 17-årig afghansk "flygtning" ved navn Saber A. De to skændtes meget. Han havde stærke ejerforfølelser over for hende, med dertil hørende konstant jaloussi.

Den 8. januar 2019 blev en 40-årig kvinde myrdet med hele 38 knivstik i byen Amstetten i Østrig. Gerningsmanden er kvindens 37-årige mand, der er indvandrer med tyrkisk baggrund. Den østrigske kone var konverteret til islam og blev tvunget til at gå i niqab. Hun var ved at flytte fra manden, da hun blev myrdet.

nederst på rangstigen og uden rettigheder, tager de sig ikke af, når forelskelse kobler forstanden fra. I den udstrækning, de bilder sig ind, at dette velordnede system tilbyder dem en tryk tilværelse, tager de alvorligt fejl. De går ind til en tilværelse, hvor deres mindste bevægelse bliver overvåget af en skinsyg mand og hans mistænksomme familie. Men det opdager de ikke, før det er for sent.

Australske Ashlee Brown var 20 år, da hun ringede til sin mor og fortalte, at hun var gravid med en muslimsk mand, Mohamed Naddaf, som hun elskede og ønskede at gifte sig med. Hun ønskede, at moderen skulle acceptere hendes ønske om at konvertere til islam. Moderen anede intet om islam og velsignede sin datters beslutning. Det fortrød hun. Hun hørte ikke fra eller om sin datter, som i mellemtiden var blevet mor til tre, før november 2016, da datteren var blevet fundet i parrets badeværelse - mishandlet til ukendelighed med over 100 skader. Mohamed Naddaf påstod, at han ikke anede, hvordan skaderne var sket. Han slap med 8 års fængsel.

40-årige Safia Nasir var konverteret til islam og havde antaget det muslimske navn. Før hun blev gift med pakistanske Nasir Iqbal. De var i maj 2018 på ferie hos dennes familie i Pakistan. Familien ringede til politiet og rapporterede, at Safia Nasir havde begået selvmord. Da politiet ankom, fandt det straks tydelige beviser på, at der ikke var tale om selvmord, men om mord. Kvinden var blevet hængt i en løkke. Sagen er primo 2019 ikke afsluttet.

Der er forskel på kulturer

Jo. Ondskab findes, og der er mere ondskab i nogle lande og kulturer end i andre. Tragdien er, at urealistiske drømmere har haft held med at udbrede den vildfarelse, at ondskaben kan tales væk med venlige ord, - at ondskab forsvinder, hvis man tror stærkt nok på godheden. Det er, som eksemplerne viser, en livsfarlig misforståelse.

Nogle kulturer er bedre og mere tillidsfulde end andre. Det er årsagen til, at nogle fra de gode og tillidsfulde kulturer kan forledes til at tro, at alle andre er, som de selv er.

Kilder: Paul Joseph Watson på YouTube samt artikler i bl.a. BT, TV2, Stiften, Bild, BBC, Expressen, Daily Mail, Telegraph, Breitbart og Financetwitter. Alle er søgbare og tilgængelige på internettet.

HV

Syrian migrant

TRENDING: LONDON CRIME BREXIT DRAMA MATTEO SALVINI EU ARMY EUROPE MIGRANT CRIS

SYRIAN MIGRANT ADMITS MURDERING AUSTRIAN TEEN GIRL

f SHARE 472 EMAIL g+ SHARE TWEET

ikke kunne blive fri for. Forinden havde Mireille B forgæves bedt om politiets beskyttelse. En af Mireilles bekendte fortalte boulevardbladet Bild, at Ahmad ville have Mireille til at konvertere til islam og gå med tørklæde, og at de skændtes hele tiden. I retten indrømmede morderen, at uenighed om islam og hijab var årsagen til mordet.

Ahmad var kommet til Tyskland med menneskestrømmen i 2015 og gik for at være et uledsaget barn. I virkeligheden var han formodentlig 29 år.

I december sidste år blev den 16-årige Michelle F. myrdet med knivstik af sin kære-

Den 13. januar 2019 blev liget af den kun 16-årige Manuela K. fundet under en bunke blade i en park i Wiener Neustadt. Hun var blevet kvalt med voldsom kraft. Morderen var hendes kæreste, en 19-årig syrer ved navn Yazan A. De to havde dannet par gennem et års tid. Men de skændtes ofte. Syreren var angiveligt ekstremt jaloux og kontrollerende over for kæresten.

De gik hele vejen

Nogle vestlige kvinder lader sig fascinere af voldsparate muslimske mænd og deres totalitære ideologi islam, som tilbyder et ordnet verdenssyn med regler for alt, så dens tilhængere ikke behøver at tænke selv. At dette system placerer kvinderne

Ekspertes i stemplinger og bortforklaringer

”I virkeligheden er det historisk ekstreme holdninger, som en tid har været ”normaliseret” som mainstream.”

Peter Neerup Buhl

Skønt der ikke er sket afgørende kursændringer i regeringspolitik, er der sket meget politisk i Europa siden årtusindskiftet – inden for de såkaldte højrefløjspartier. Det kortlægges af de overvejende akademiske forfattere af denne antologi, som forudsigeligt søger at opblæse et trusselsbillede. De såkaldte eksperter gør meget ud af, at der er sket en ”normalisering” af højrefløjens politik, idet dens holdninger til dels er overtaget af mainstream. Nu kan det dog også være, at det ”normale” har haft et refugium til højre i en del årtier, så det i virkeligheden er historisk ekstreme holdninger, som en tid har været ”normaliseret” som mainstream, mens det, der nu hævdes at undergå normalisering, har været det normale hele tiden, men blot marginaliseret?

En anden ændring de senere år er ifølge bogen, at de hidtil separate retninger inden for ”højrefløjen” bliver stadig sværere at skelne fra hinanden; der finder en sammensmeltning sted. Det er jo positivt for et politisk gennembrud for indvandringsmodstand, men samtidig guf for de venstredrejede akademikere, der ynder at kortlægge til brug for deres ”guilt by association”-logik. Der er så vist mange veje til indvandringsmodstand, men erklærede nazister og lignende er vel at mærke stadig pariaer, skønt forfatterne selvfølgelig ikke undlader at fremhæve, når én har sneget sig ind i

Maik Fielitz & Laura Lotte Laloiere (red.):

Trouble on the Far Right.

Contemporary Right-Wing Strategies and Practices in Europe.

Political Science, Vol. 39, Transcript Verlag, Bielefeld, 2016.

208 sider.

rækkerne. Desværre er billedet af større national samling lidt rosenrødt, al den stund en stor del af energien jo stadig bruges på internt ordkævl.

Endelig er en ny tendens det internationale samarbejde eller snarere inspiration på tværs af grænserne. Her kan nævnes det vigtige, i Sydeuropa opståede nationalistiske netværk med det for danskere pudsige navn Zentropa.

(<http://zentropaville.tumblr.com>).

Men bedst kendt er nok Identitær-bevægelsen, som behandles i et kapitel og her udsættes for den nok faktisk relevante kritik, at man i bevægelsen er tilfredse med at være aktivister med socialt samvær og happenings, mens man ikke gider det kedelige videre politiske arbejde. Faren ved at forblive blot subkultur er altid nærværende.

”Og ”overlegenheden” er jo en kendsgerning for så vidt, som den afspejles i migrationsstrømmenes retning.”

Det, forfatterne overhovedet definerer som deres studiegenstand, præsenteres ikke overraskende ret karikeret. De ”højreeks-

treme” er nogle, der går ud fra ”menneskers ulighed og kombinerer en bestemt nations, ’races’ eller ’civilisations’ overlegenhed med ambitioner for en autoritær forvandling af værdier og regeringsstil”. Nu er de aktuelle liberaldemokratier jo i forvejen pr. definition uhyre autoritære, underlagt nogle udemokratisk vedtagne principper oppefra, der ikke må stemmes om. Så at et mere direkte demokrati kan fremstilles som mere autoritært, skyldes de herskende orwellske definitioner. Og ”overlegenheden” er jo en kendsgerning, for så vidt som den afspejles i migrationsstrømmenes retning.

Definitionernes urimelighed fremstår fx i omtalen af ”Alternativ for Tyskland”. Dette partis ideologi kaldes ”elitær og antidemokratisk”, og dets repræsentanter kaldes ”bitre brandstiftere, der har svært ved at acceptere demokratiske afgørelser”. Den almindelige demokratiske procedure, at man fremfører sine synspunkter som et bud på et alternativ til den siddende magt, er tydeligvis ikke tilladt for indvandringskritikere, hvem der altid skyldes bagvedliggende odiose motiver i skoene, hvordan de end fører sig frem.

Grundlæggende anerkendes det i de gængse akademiske analyser ikke, at de ”højreekstremes” fremgang simpelthen skyldes en modsvarende udvikling i den objektive virkelighed, som andre partier står rådvilde overfor eller bortdefinerer. Parodisk bliver det, når højreideologien karakteriseres af ”opfattelsen”, at blanding af forskellige kulturer er konfliktfremkaldende. Eller måske er det snarere belastende for alle de andre retninger, at de åbenbart ikke har erkendt denne grundlæggende erfaring fra historien. Når noget er faldet ned et vist antal gange, burde det også dæmre, at tyngdeloven måske er mere end blot en ”opfattelse”.

Vanvittige politikere underskriver selvmordstraktat

Det er hævet over enhver tvivl, at de afrikanske stater med henvisning til Marrakesh-erklæringen vil sende endnu flere migranter til Europa.

Torben Snarup Hansen

D. 10. december 2018 var statsminister Lars Løkke Rasmussen medunderskriver på FN's *Global Compact for Migration*, Marrakesh-erklæring nr. 2. Denne traktat er produkt af FN- og EU-systemet. Den fastslår, at de vestlige demokratier skal modtage omfattende indvandring fra Afrikas og Mellemøstens ikke-fungerende stater, som kendetegnes af en stærk befolkningsvækst. Det fremgår også, at flygtninge juridisk skal ligestilles med andre immigranter.

I forvejen er Europa blevet ramt af en folkevandring, der medfører kaotiske tilstande med bl.a. kriminalitet - ikke mindst voldtægt - og religiøs fanatisme. Alene i 2018 angreb og dræbte muslimske immigranter over 87 tyske borgere. Siden 2015 blev mere end 300 tilfældige europæiske personer ritualmyrdet, mens vilddyrene skreg *Allah-u-akbar*. Et tydeligt blodspor går gennem Frankrig, hvor 240 personer blev massakreret siden 2015 - deriblandt 130 unge i koncerthuset Bataclan. I Madrid mistede 193 pendlere livet d. 11. marts 2004, da et tog blev sprængt i luften. I november 2017 blev 14 tilfældige forbipasserende kørt ihjel på Ramblas i Barcelona.

Men dette har "intet at gøre med islam" - siger Lars Løkke. Hans udenlandske kolleger påstår det samme. Nu vil de gennemtvinge en endnu mere omfattende "lov-

lig" tilvandring og tvinge medierne til at undlade negativ omtale af immigranterne. Er de "flygtninge"? Ifølge FN's egen opgørelse er det mindre *end tre procent*, der kan gå under denne betegnelse, og de fleste af dem er unge mænd fra Bangla Desh, Pakistan, Algeriet og Nigeria. Kvinder og børn kommer senere - med "familiesammenføring". En befolkningsudskiftning er allerede i gang i Europa.

I 1997 tilsluttede Danmark sig EU's Schengen-ordning. Herefter blev de indre grænser mellem medlemsstaterne ophævet, og det blev fastslået, at immigranter med ønske om indrejse skulle henvende sig til myndighederne i det første EU-land, de ankom til. Dette ignorerede EU-kommissionen. Den lovede også at kontrollere de ydre grænser - derunder trafik på Middelhavet. Men også dette løfte blev brudt.

I Danmark vandrede en flok illegale immigranter over den dansk-tyske grænse i sensommeren 2015. De spadserede ad et stykke motorvej, og det skabte en vis uro blandt vælgerne. Derfor måtte Lars Løkke fremstå som handlekraftig ved at love *straksopbremsning* af tilstrømningen, men siden 1. januar 2015 er antallet af muslimer dog steget med hele 42.000.

Efter underskrivningen af Marrakesh-erklæringen var statsministerens argumen-

tation, at traktaten vil det gøre det *lettere* at få afrikanske regeringer til at modtage egne immigranter, der udvises fra Europa. Ganske vist er dokumentet ikke juridisk bindende, men "kun politisk". Men det er hævet over enhver tvivl, at de afrikanske stater med henvisning til traktaten vil sende endnu flere migranter til Europa, da kontinentets befolkning vokser med 40 millioner årligt (ifølge FN og Verdensbanken).

Er Lars Løkke troværdig? Vanvittig er han næppe. Men det er flere EU-kommissærer. Federica Mogherini har således over for pressen erklæret, at Europa skal modtage "politisk islam".

En anden fantast er Frans Timmermanns. Han er Jean Claude-Junckers sandsynlige efterfølger på posten som kommissionsformand. Han lover at knuse alle konservative regeringer i EU, og for ham er demokrati først og fremmest at "respektere mindretal". Hans mål er at udvirke tæt afrikansk-europæisk sammenknytning. Europa kan ikke vedblivende være et sted med fred og frihed uden at modtage massiv indvandring fra Afrika. Hvis han bliver kommissionsformand, vil han ikke tolerere de stater, der afviser hans globalistiske forehavende.

Her er han helt på linje med kansler Angela Merkel og præsident Emmanuel Macron.

**El sueño. "Advarsel:
Når fornuften sover, kommer
uhyrer frem**

**- "el sueño de la razón
produce monstruos"
er teksten i dette stik
af Francisco Goya (1747-1828).**

**Globalismens tyranner
beslutter, at menneskerettigheder
ikke gælder for europæerne.**

**De skal degraderes
til slaver under islam.**

*El sueño
de la razón
produce
monstruos.*

Den nationale interesse

Ideologien kaldes ikke længere ideologi, den må end ikke kaldes det!

Ifølge en korrekthedslære skal den kaldes "vore værdier".

Velfærd

"Gunnar Myrdal: velfærdsstaten kun kan fungere, såfremt den er en lukket klub.

Cand.jur. Jack Kornbeck

I sin tale om Unionens tilstand til Europa-Parlamentet den 12. september 2018, udtalte formand Jean-Claude Juncker, at den nationale suverænitæt er død. Spørgsmålet er, om han havde ret, eller om der var tale om ønsketænkning. Forsamlingen påhørte ham, men takket være fjernsynet lyttede hele Europa med. Og det Europa, der lyttede med, er aldeles ikke enige med Juncker. Dets politiske inspirationer og initiativer oprejser et kor af stemmer, der mener noget helt andet, og som nærmest udgør en belejring, en belejring, hvis grundlag netop er den suveræne nationalstat. Mod vest er det naturligvis Brexit, der gør sig gældende og lige nu effektivt hævder den

nationale suverænitæt, som Juncker gravsatte i sin tale. Mod syd er det Italien, hvor en ganske vist broget regeringskoalition har regeringsmagten, men hvor man trods alt kan enes om det slagord at sætte Italien først. Mod øst er det Polen og Ungarn, der med eftertryk hævder den nationale suverænitæt og følger det op med effektiv grænsebevogtning og migrantkontrol. Mod nord er det Holland, Danmark og nu også Sverige, hvor den nationale inspiration enten er toneangivende eller kæmper sig vej frem. Den nationale tanke er levende, mere levende end på noget tidspunkt siden Danmarks tiltræden af EF. At påstå det modsatte er enten virkelighedsfornægtelse eller forsøg på politisk sortekunst. Og den nationale suverænitæt er aldeles ikke død, den hævder sig tværtimod.

Når den ikke er død, så er det fordi den på det højeste knytter sig til den nationale interesse. Vore interesser er i reglen nationale, de er forbundet med det land, vi lever i. At vi i reglen ikke tænker herpå, laver ikke om på den kendsgerning. Det har i mange år været sådan, at man (med DR i spidsen) har søgt at skaffe det nationale af vejen ved konsekvent og undtagelsesfrit at kolportere det som "nationalisme". Meget muligt kender vore modstandere ikke forskellen på national og nationalisme. Det er der i det mindste ét eksempel på. Forud for EU-afstemningen i 2015 havde Martin Krasnik Roger Scruton i studiet og spurgte til hans nationalisme. Automatisk rettede Scruton nationalisme til national. "Hvad er forskellen?" spurgte Krasnik og røbede derved sig selv. Ja, hvad er forskellen? Forskellen

er den, at dersom man holder af sit land, så er man national. Nationalist bliver man først, når man mener, at ens eget land kan tillade sig ting, som andre lande ikke kan tillade sig. Vi er ikke i nød for eksempler på, hvad nationalisme kan udarte til. I sådanne tilfælde er nationalisme et skældsord og er det med rette.

Men de toneangivende i medier og politik lader sig ikke nøje med at stemple enhver national sjæl som nationalist. Man går et skridt videre og gør folket selv (der begribeligvis er nationalt) suspent og misliebigt. Det sker gennem de sproglige nydannelser populisme og populistisk (ifølge Den danske Ordbog bruges de første gang på dansk i 1971). I Europa er der entydigt tale om skældsord (anderledes i USA).

Skældsordene nationalisme og populisme har nøjagtig den samme funktion - at få folk til at se bort fra den nationale interesse, at gøre, som om den ikke eksisterer, eller at gøre den til noget så betænkeligt og forkasteligt, at den må og skal bekæmpes. I marxistisk sprogbrug vil det sige at påføre folket en mystifikation, nemlig den ikke at ville se sin egen bedste interesse i øjnene, eller at skamme sig over, at man gør det.

Eftersom de fleste (eller endda alle) af vore interesser er nationale, så var dansk politik da også længe en varetagelse af interesser. Vi ulejlige os ikke med at kalde dem danske, for det gav sig selv. Det gav sig selv, at når talen var om fiskeriets interesser, så drejede det sig om danske fiskeres interesser, ikke om egyptiske fiskeres interesser. Varetagelsen af danske interesser var, hvad dansk politik drejede sig om. Det er måske lidt af en smagssag, hvor man vil sætte grænsen mellem overgangen fra interessepolitik til den ideologiske politik, der i dag er herskende under slagord som "vore værdier". Men et godt sted at sætte den er ved folketingsvalget i november 1966, hvor der sker det, at Socialdemokratiet og SF tilsammen erobrer et folketingsflertal.

Det var bevægende dage, og der opstod et vist postyr. Desorienteringen gik på, om vi havde fået et lønmodtagerflertal eller et socialistisk flertal. De to er jo ikke ét og det samme. Med SF's fremkomst var det blevet muligt entydigt at erklære sig som socialist uden at blive slået i kartkorn med Moskvatro kommunister. Med den forbavsende valgsejr kunne man som socialist befordre sit standpunkt, dersom man kunne vinde gehør for, at folketingsflertallet var et socialistisk flertal. Den, der mente at kende Socialdemokratiet, kunne nok have sine tvivl. Alt tydede på, at det var et interesseparti, ikke et ideologisk parti. det var det store arbej-

derparti, der varetog det arbejdende folks interesser, og det var tillige et folkeparti og havde været det siden Kanslergadeforliget af 1933, der betegner den moderne velfærdsstats fødsel. Det var et folkeparti i en sådan grad, at det aldrig behøvede at kalde sig det, for alle vidste godt, at det var det. Det rejser det spørgsmål, om det overhovedet er muligt at være et egentligt folkeparti uden at være et nationalt parti.

Kort blev den socialistiske idé blomstrings-tid som politisk faktor, og da den strandede, gjorde den det ikke på grund af andre ideer, men på grund af virkeligheden selv. Som idé levede den videre - på universiteterne og i diverse politiske fraktioner og publikationer, men den fik ikke sat noget politisk aftryk på virkeligheden, for uden at noget som helst var blevet socialiseret, afløstes den socialdemokratiske mindretalsregering i 1968 af en såkaldt liberale flertalsregering. Den beholdt magten indtil 1971, hvor den gik af uden at have liberaliseret noget som helst. Derefter var den lidet ideologiske Jens Otto Krag igen statsminister. Det var i grunden morsomt.

Det betød ikke, at alt var ved det gamle. Der var noget, der havde bidt sig fast. Det var ideologiseringen, formuleringen af politik som ideologi i stedet for som interesse. Vi døjer med det den dag i dag og i langt værre forstand, end vi har gjort det før, og nu med en klar antidemokratisk tendens. Ideologien kaldes ikke længere ideologi, den må end ikke kaldes det! Ifølge en korrekthedslektur skal den kaldes "vore værdier". Og hvad er så forskellen? Den store forskel er den, at mens man godt må stemme om ideologierne, så må man det ikke om "vore værdier". Disse værdier er ideologien, den herskende ideologi, der ikke må kritiseres og ubetinget skal adlydes også i tilfælde, hvor ens bedste interesser går for nær. Det gælder ganske særligt den nationale interesse, der bestemt ikke er en af vore værdier. Det er tvært imod en af "vore værdier" at vende sig imod den og bekæmpe den som et udslag af "nationalisme". Og i skyggen af dette skældsord kan det have sin vanskelighed at føre en lønmodtagerkamp imod den internationale løndumping, der udgør en trussel med den folkelige velstand.

Projektet var lige ved at lykkes for ideologerne så mange steder i Europa. "Tak at I valgte Sverige", hed det fra plakater som en hilsen til landets indvandrere. Det så ud, som om den ideologiske position var uantastelig. Men så kom migrantbølgen i 2015. Den åbnede øjnene for den nationale interesses pågående realitet. Igen skete der det, at ideologien led skibbrud, ikke i kamp mod andre ideer, men ved et sammenstød

med virkeligheden selv. Folk blev bange og utrygge. I Köln oplevede man en nytårsaften som aldrig før, og det er ikke for det gode, at den bliver husket. Ideologisk kan man godt gøre folk rundt på gulvet en tid. Et stort propagandaapparat står her rede med den fornødne bistand. men når folk trues i den tredimensionale virkelighed, den "rigtige" virkelighed, så er det en helt anden sag. Så er det umuligt at få folk til at prisgive deres nærmeste interesse. Og så går det op for folk, at deres vitale interesser er lokale og nationale. Der, hvor man har sin krop, der har man sit problem. Vi har vore interesser på det sted, hvor vi bor, og de værnes i henhold til en national lovgivning, som vi i kraft af vores stemmeret selv har indflydelse på.

Man har den tro, at Danmark er så meget bedre stillet end så mange andre lande i dagens brogede europæiske virkelighed. Ikke kun fordi en indvandringskritisk stemme så længe har ladet sig høre i dansk politik og lige nu nærmest sætter tonen. Så vigtigt dette er, så er det måske ikke det vigtigste. Noget dybere er på spil. Det er den danske velfærdsstat og tilslutningen til den. Poul Schlüter kom sandheden nær, da han i sin tid udtalte, at man ikke kan vinde et folketingsvalg ved at love skattelettelse. Og hvorfor kan man ikke det? Fordi de høje skatter af vælgerne anses for fornødne til velfærdsstatens finansiering. Et løfte om formidable skattelettelse opfattes som ouverturen til en slagting af den velfærdsstat, som vi ikke vil af med. Vi er faktisk så glade for den, at vi "nødtigt, men dog gerne" betaler de tilhørende skatter. Vi indser, at de to ting hører sammen. Og med migrantkrisen i 2015 blev den anden af velfærdsstatens betingelser klar for enhver. Selv for et stort politisk parti blev det klart, at "antallet betyder noget" for velfærdsstatens overlevelse. Det var den svenske nationaløkonom Gunnar Myrdal, der fremhævede, at velfærdsstaten kun kan fungere, såfremt den er en lukket klub, altså forbeholdt landets egne borgere. Et forsikrings-selskab kan jo heller ikke overleve, dersom det foruden at forsikre forsikringstagerne, forsikrer alle og enhver. Og den danske velfærdsstats karakter af en folkeforsikring er der ingen tvivl om. Dette fik vi øjnene op for i 2015.

Den danske velfærdsstat er et gode, der tilkommer det danske folk, en national interesse. Og herefter kan vi spørge, om det er muligt til gavn at være et folkeparti uden at være et nationalt parti. Nej, det er ikke muligt. Indadtil hedder det folket og folkestyret, udadtil hedder det nationen og nationalstaten.

Tysklands højesteret lovliggør børneægteskaber

Tyske domstole bøjer sig i stigende grad for islamisk lovgivning, fordi enten sagsøgerne eller de tiltalte er muslimer. Forbundsdomstolens seneste afgørelse legaliserer ægteskaber med børn.

Bundesgerichtshof

Foto: Joe Miletzki

Forbundsdomstolen (Bundesgerichtshof, BGH), der er Tysklands højeste ret inden for civil- og strafferetlig jurisdiktion, har afgjort, at en ny lov mod børneægteskaber kan være forfatningsstridig fordi alle ægteskaber, herunder sharia-baserede børneægteskaber, er beskyttet af Tysklands grundlov (Grundgesetz).

Sagen omhandler et syrisk par – en 14-årig syrisk pige gift med sin 21-årige fætter – der kom til Tyskland, da migrantkrisen toppede i august 2015. Ungdomsforsorgen (Jugendamt) nægtede at anerkende deres ægteskab og adskilte pigen fra hendes mand. Da manden lagde sag an, dømte en familieret i Aschaffenburg til fordel for ungdomsforsorgen, der hævdede at være pigens værge.

En appelret i Bamberg omstødte i maj 2016 beslutningen. Retten afgjorde, at ægteskabet var gyldigt, fordi det var indgået i Syrien, hvor børneægteskaber ifølge sharialov er tilladt. Afgørelsen legaliserer i praksis børneægteskaber i Tyskland.

I et forsøg på at beskytte piger, der var gift i udlandet, vedtog det tyske parlament den 1. juni 2017 Lov til Bekæmpelse af Børneægteskab (Gesetz zur Bekämpfung von Kinderehen), som satte minimumsalderen for indgåelse af ægteskab i Tyskland til 18 år og opløste alle eksisterende ægteskaber, herunder ægteskaber indgået i udlandet, hvor en part var yngre end 16 år ved brylluppets afholdelse.

Tysklands forbundsdomstol erklærede i sin afgørelse, der blev offentliggjort den

14. december 2018, at den nye lov er forfatningsstridig, fordi den strider mod artiklerne 1 (menneskelig værdighed), 2 (fri personlighedsudvikling), 3 (lige beskyttelse) og 6 (beskyttelse af ægteskab og familie) i grundloven, der er Tysklands forfatning.

Lovliggørelsen af børneægteskaber er blot den seneste af en lang række retsafgørelser, som lovliggør islamiske love, som hidtil var forbudt i Tyskland.

Mange frygter, at afgørelsen yderligere vil åbne sluserne for kulturkonflikt i Tyskland, idet den kan danne præcedens og føre til lovliggørelse af andre islamiske praksisser, herunder polygami.

Kilde: <https://da.gatestoneinstitute.org/13641/tyskland-borneaegteskaber>

Sverige siden Olof Palme - fra forbillede til skræmmeeksempel

Uddrag af Søren Lind Jensens kvartalsberetning til Petr Bystron, medlem af Forbundsdagen for AfD.

Der er et element af megalomani i tanken om at ville være en humanistisk supermagt. Ødelæggeren over alle ødelæggere var det socialdemokratiske ikon Olof Palme, som var statsminister 1969-1976 og igen 1982-1986. Ja, selv i Berlin er en central plads (foran Berliner Zoo) opkaldt efter denne døgenigt, som i 1974 officielt bekendtgjorde, at Sverige skulle være multietnisk og multikulturelt. Han er mig bekendt den eneste regeringschef i verden, der åbent har udtalt, at dette var hans mål. Regeringschefer i andre lande har også haft dette mål, men ingen har vovet at sige det højt, som han gjorde. På det punkt var han i det mindste ærlig.

Da Olof Palme var statsminister, påbegyndte Sverige en såkaldt fredselskende udenrigspolitik, og denne politik blev lanceret med stor ståhej, men samtidig var Sverige under Palme verdens syvende største våbeneksportør. Der findes et ord for noget sådant – hykler! Svenske våben blev endog eksporteret til lande i konfliktområder, samtidig med at den pacifistiske glorie blev poleret. Dette forhold har imidlertid ikke ændret sig meget. I dag er Sverige verdens tiende største eksportør af våben, men den største målt i forhold til antallet af indbyggere.

Efter Anden Verdenskrig sendte den svenske socialdemokratiske regering baltiske flygtninge tilbage til Sovjetunionen og den visse død i Stalins Gulag. En skamlet på svensk udenrigspolitik! Men de sidste 45 år har Sverige ikke kunnet få nok af økonomiske flygtninge fra den tredje verden. Sverige, et besynderligt tilfælde: hyklerisk, dysfunktionelt og neurotisk!

Danskerne følte sig efter Anden Verdenskrig som Sveriges lillebror, og danskerne havde vel et mindreværds kompleks i forhold til storebroderen, der kunne fastholde sin neutralitet under krigen, og som op til 1990'erne var et rigere land målt på BNP

Olof Palme

pr. indbygger end Danmark. Men de seneste tyve år har ændret på dette forhold mellem de to lande.

Selvom både Danmark og Tyskland har massive problemer med uintegrerbare udlændinge, er det for intet at regne mod Sveriges problemer, og det har selvfølgelig indflydelse på statsbudgettet og BNP pr. indbygger. På trods af indførelsen af grænsekontrol den 1. januar 2016 lader Sverige tingene sejle. Familiesammenføringerne fortsætter i rekordtempo, mens skiftende danske regeringer siden 2001 i det mindste har forsøgt at begrænse tilstrømningen – med begrænset succes.

Derfor er Danmark nu et rigere land end Sverige målt på BNP pr. indbygger, og Danmark er også et betydeligt sikrere land end Sverige, for så vidt angår grov kriminalitet. Ifølge det svenske politis efterretningstjeneste, Säpo, er der nu 61 NO-GO zoner i Sverige, hvoraf 23 er så problematiske, at det kun er muligt for svensk politi at færdes i dem, når det foregår med en talmæssigt stor styrke. Sverige har været i opløsning i årevis på grund af en aktivistisk humanistisk politik, der har gjort landet til en magnet for indvandrere fra den tredje verden.

I øvrigt er valghandlingen i Sverige ikke helt hemmelig. I stemmelokalet tager vælgeren en stemmeseddel fra det parti, vedkommende vil stemme på, hvilket betyder, at alle tilstedeværende kan se, hvilket parti vedkommende vil stemme på. I princippet kan man tage flere stemmesedler med ind i stemmeboksen, men naturligvis må man kun lægge én stemmeseddel i valgurnen. Af denne årsag har Sverige en meget høj andel vælgere, der stemmer pr. brev. Endvidere har stemmeboksen intet gardin bagtil, hvilket også gør stemmeafgivningen problematisk. Arme fru Karlsson og hr. Svensson, de lever i en halvfeudal politisk korrekt mareridtsstat.

Sverige var engang et forbillede, et lysende eksempel til efterfølgelse. I dag er Sverige et skræmmeeksempel, et land i opløsning.

Velmenende forfattere i dårligt selskab

Forfatterne til Det populistiske Manifest identificerer sig med venstrefløjen, men deler i vid udstrækning højrepopulisternes holdninger.

Harry Vinter

Bogens titel er inspireret af Marx og Engels "Det kommunistiske Manifest" fra 1848, som ifølge forfatterne er uhyggeligt aktuel, "især hvad angår globaliseringen og den private ejendomsrets ukrænkelighed".

Forfatterne indleder med at forklare, at der ikke findes nogen anerkendt videnskabelig teori om populismen, men at den faktisk findes på trods af, at det er svært at definere den. "Kernen i al populisme er modsætningen mellem folket og eliten", fastslår de, hvorpå de forklarer deres opfattelse af forskellen mellem højrepopulismen og venstrepopulismen.

For højrepopulismen er folket noget homogen og mytisk, som er resultatet af en historisk udvikling.

For venstrepopulismen er folket alle dem, der taber på klassesamfundet, og som derfor har en fælles interesse i klassekampen.

For højrepopulisterne er eliten mediernes, de liberale, socialdemokraterne, akademikerne, venstrefløjen og kulturmarxisterne.

For venstrepopulisterne er eliten kapital-ejerne og de højest placerede direktører i erhvervslivet.

Åsa Lindborg og Göran Greider:

Det populistiske manifest

For hårdtarbejdende, arbejdsløse, tandløse og 90 procent af alle andre.

Oversat fra svensk af Poul Henrik Westh

242 sider

Informations Forlag, 2018

123 teser

Efter således at have sat begreberne på plads opregner forfatterne 123 teser til belystning af højrepopulismen og venstrepopulismen, som ifølge dem er fænomener i vækst. De 123 teser synes at være resultatet af en "brainstorming". De udgør på ingen måde en logisk opbygget analyse.

Den røde tråd i de 123 teser er en kritik af venstrefløjen for at handle i modstrid med den langsigtede kamp mod de økonomiske magthavere. Forfatterne fremhæver i den forbindelse, at venstrefløjen i vid udstrækning kan tage ved lære af højrepopulisterne.

I flere af teserne omtales Donald Trump som højrepopulist og Bernie Sanders som venstrepopulist. Bernie Sanders blev ikke nomineret, så venstrefløjen måtte nøjes med Hillary Clinton, om hvem det hedder: "Hillary Clinton tabte, fordi hun repræsenterer den doktrinerede markedsliberalisme, som folk ikke længere vil vide af". Videre hedder det, at hun "fik åben støtte af de fleste journalister, meningsdannere og den progressive elite". Det forklares ikke, hvori det progressive

består. "Hun blev opfattet præcis, som det hun var, en Wall Street kandidat". Helt galt gik det, da hun kaldte Trumps vælgere "en ynkelig flok". "Da tabte hun mange af dem, som lever langt fra hendes egen jetsettilværelse".

Donald Trump derimod lod i sin sidste valgvideo kameraet panorere "hen over nedlagte arbejdspladser og en hel masse almindelige, multietnisk blandede arbejdende mennesker, samtidig med at han lovede at give dem alt det tilbage, som eliten har stjålet".

Den samme konstatering udtrykker forfatterne i en tese, som kort og godt hedder: "Den der taler om "white trash", går det etableredes ærinde og opbygger de hierarkier, der giver næring til højrepopulisterne."

Selvkritik

Muslimerne er højrepopulisternes fremmeste hadeobjekt, hævder forfatterne uden den ringeste forståelse for det umulige i at engagere muslimer i en kamp for lighed mellem mennesker. Diskrimination mellem først og fremmest rettroende og vantro er selve kernen i islam, men det véd forfatterne ikke. De har derfor slet ikke forstået rækkevidden af den flig af selverkendelse, de afslører:

"Vi, som selv kan siges at tilhøre kultureliten, forstår ganske udmærket, at kulturbranchen kan opfattes som opdragende og fordømmende... Men det største problem for kultureliten er, at den er socioøkonomisk ensrettet og derfor opviser forbløffende store lakuner i sin viden om, hvordan samfundet ser ud."

Ja, der er store lakuner i forfatternes viden. De påstår således f.eks., at "Det er næsten altid højrepopulister, der siger, at det er kvindernes eget ansvar, hvis de bliver seksuelt forulempet eller voldtaget." Det er en af flere påstande, som har forkert adresse. Undertegnede har færdedes blandt "højrepopulister" i de seneste 30 år uden på noget tidspunkt at have mødt den nævnte holdning. Den slags påstande siger en del om det fordomsprægede univers af vi-

densmæssige lakuner, forfatterne befinder sig i.

Multikultur eller smeltedigsel

Forfatterne afviser ideen om et multikulturelt samfund. Det gælder om at fremhæve ligheder mellem mennesker frem for forskelligheder. Enighed om grundlæggende værdier er en nødvendighed for, at et samfund kan fungere, skriver forfatterne. Man skal ikke nedbryde grænser mellem lande, for derpå at opretholde grænser mellem mennesker, ved at fastholde dem i en oprindelig kultur. Det fører til et stivnet samfund af afsondrede grupper af mennesker. Forfatterne fremhæver "smeltediglen" som ideal. Et samfund, hvor alle forskelle blandes i skøn samdrægtighed.

Det lyder smukt, men hvor i verden finder man en harmonisk smeltedigsel?

Demokrati

Højrepopulismens fremgang i de seneste år har fået mange venstreorienterede til at ønske indskrænkninger i både ytringsfriheden og demokratiet, skriver forfatterne. Dette ønske afslører vel egentligt, at de venstreorienterede faktisk sidder på en magt, de nødtigt giver afkald på.

"De, der vil lukke munden på dem, som ikke mener, som de selv gør, fremavler en ringeagt

for den kulturelite, de selv benægter eksistensen af: Vi, de gode demokrater mod dem, de indskrænkede og fordomsfulde. Vi, de oplyste, mod dem, de uuddannede," skriver forfatterne og fastslår, at "ytringsfriheden skal være alles eller ingens".

Efter Trumps sejr skrev New York Times, at "USA ville være et lidt sundere demokrati, hvis det var lidt mindre demokratisk". Efter Brexit-afstemningen solgte The Guardian T-shirts med teksten "Never underestimate the power of stupid people in large numbers". Forfatterne afviser disse angreb på demokratiet og minder om, at verdens største bevægelse, arbejderbevægelsen, bestod af uuddannede mennesker.

Nationalstaten

Forfatterne fastslår, at der ikke findes noget alternativ til nationalstaten før engang i fremtiden. Venstrefløjen bliver nødt til at forsvare en ikke-nationalistisk nationalstat.

"Argumentet om, at en stat i første omgang bør nære omsorg for sine egne borgere, som finansierer velfærden, affejer venstrefløjen nemt som egennyttig nationalisme. Men de bliver svar skyldige, når man spørger, hvordan åbne grænser i praksis skal kunne håndtere menneskemængder og sociale rettigheder. Den, der er bange for nød og sygdom, kan i

praksis kun håbe på nationalstatens omsorg, og det er endnu kun på nationalstatens arena, de rige kan beskattes, selv om målet bør være en beskatning på globalt plan."

Dårligt selskab

Når vi ser bort fra de videnskabelige lakuner, har forfatterne begået et forfriskende opgør med en stor del af vanetænkningen på venstrefløjen.

Det, der så kan undre, er, at forfatterne kan føle sig forbundne med mennesker, der har et så modbydeligt menneskesyn, at de kan finde på at kalde nogen "white trash", og som føler sig bedre end lavtuddannede, og som ønsker at indskrænke ytringsfriheden og demokratiet.

Sådanne mennesker kan de næppe regne med i kampen for et mere lige og retfærdigt samfund. Undertegnede opdagede for mange år siden, at den ægte populisme, den ægte folkelighed, den finder man i de kredse, som de to forfattere benævner højrepopulister.

Måtte de to forfattere komme til samme erkendelse.

Geoff er død

Geoffrey Cain døde om morgenen den 13. januar, 80 år gammel.

Han var en utrættelig skribent og vil frem for alt blive husket for sin fremragende analyse af forskellige "kulturpersonligheder" infame dæmonisering af Pia Kjærsgaard i bogen "Ondskabens Ikon" fra 2000 og opdateringen "Gensyn med ondskabens ikon" fra 2006.

Med skarphed dissekerede han baggrunden for godhedsapostlenes ondskab: "De er børn, der aldrig er blevet voksne. De er blevet hængende i barnealderen, og derfor er de – ligesom børn – blottet for selverkendelse, men desto bedre til at mobbe ligesom skolebørn er gode til at mobbe. Ikke fordi de nødvendigvis er onde, men de mangler blot den medfølelse, der burde komme med den modenhed, de aldrig fik."

(Information, 27/1 2009).

"Var Geoffreys pen skarp og offensiv, var hans væsen til gengæld afdæmpet – nærmest mildt. Det var karakteristisk for ham, at han altid var med og bakkede op, når det gjaldt, men aldrig som midtpunkt – det brød han

sig tydeligvis ikke om at være i sociale sammenhænge", som Aia Fog skrev på Tryk-fekfrihed.dk 14/1.

Geoffrey havde også en kunstnerisk nerve. I begyndelsen af 1990'erne lavede han denne plakat til Den Danske Forening,

som viser, hvordan voldelige landsforrædere baner vejen for mennesker fra hele verden, så de kan vade ind i Danmark hen over lemlæstede gammeldanskere.

Vi savner Geoff.

Permanent pakistansk udstilling på Nationalmuseets Børnemuseum

I 1992 blev der oprettet et børnemuseum inde i Nationalmuseet i København.

Helle Jacobsen

Børnemuseet ligger i stueetagen, til venstre for indgangen. Der er ofte mange børn derinde, som render omkring og leger. Hvad altid har undret mig er, at næsten halvdelen af børnemuseet består af udstillinger, plakater og aktiviteter relateret til Pakistan. Børn kan bl.a. lege at de arbejder i en pakistansk købmandsforretning, og at de bor i en pakistansk landsby, og de kan klæde sig ud i pakistansk tøj. På væggene hænger der tekster for de voksne om immigration og om Pakistan. Ikke et ord om Islam.

Den pakistanske udstilling har været med fra starten, fik jeg at vide af museumspersonen ansvarlig for børnemuseet. Da jeg spurgte, hvem havde finansieret den, fik jeg at vide, at det havde "vi" (dvs. museet, danske skatteydere og museets kunder). Men, fik jeg at vide, Nationalmuseet forhandler med den pakistanske ambassade for tiden om at opdatere udstillingen. Mon ikke udstillingen fra starten har været organiseret og finansieret af den pakistanske

ambassade? Men hvem har inviteret den pakistanske ambassade til at reklamere på vores nationalmuseum, som skulle formidle DANSK historie og kultur, specielt til vore børn, og hjælpe med at "integrere" - via information - indvandrerbørn?

Et andet foruroligende element i alt dette er, at der ansættes "frivillige" - bl.a. pædagoger - til at være til stede i børnemuseet. De kan så gå omkring og sørge for, at de "korrekte" ting bliver sagt til børn og forældre. Er den pakistanske udstilling faktisk et barn af venstrefløjens, som har inviteret den pakistanske ambassade til at levere ting og organisere udstillingen? Danske børn og deres forældre skal åbenbart på Nationalmuseet "holdningsbearbejdes" til at have de politisk korrekte holdninger til muslimer og indvandrere. Og pakistanske/muslimske børn skal lære, at deres kultur skal vurderes som lig med vores...eller bedre.

At Pakistan har leveret en utal af ikke-integrerede indvandrere og terrorister/jihadister

til Europa, specielt England (og ikke mindst Indien), skal der åbenbart ikke tales om. Æresdrab på 1.000 kvinder om året i Pakistan skal heller ikke nævnes. (At de har bragt denne dejlige del af deres kultur til Danmark, så vi med mordet på Ghazala Khan, som blev dræbt af sin bror på åben gade i Slagelse). At Pakistans befolkning på 208 millioner (og voksende) består af 97% muslimer, og at kristne bliver forfulgt og endda dræbt i Pakistan for blasfemi imod islam bliver heller ikke nævnt i udstillingen. At Pakistan gav husly i mange år til Osama Bin Laden må heller ikke nævnes. At halvdelen af kvinderne og en tredjedel af mændene i Pakistan er analfabeter, må besøgende på børnemuseet ikke informeres om. At 30% af befolkningen i Pakistan lever under fattigdomsgrænsen, mens regeringen investerer i atomvåben, må vi heller ikke få at vide af de søde pædagoger på børnemuseet.

Er det ikke på tide at lukke den pakistanske udstilling på Nationalmuseets børnemuseum?

Pakistansk købmand

Dansk pige prøver pakistansk tøj

Pakistansk tøj

Advarsel fra Mellemøsten

Som regel er oplysninger om forholdene i Mellemøsten udvalgt, filteret og spundet, inden de serveres for danske avislæsere.

Cand.Merc. Michael Thestrup

Desuden har repræsentanter fra Mellemøsten, der gæster Danmark, ofte et politisk ærinde med i bagagen. For kort tid siden mødte jeg imidlertid, i forbindelse med mit arbejde, en direktør for en mellemøstlig virksomhed. Mødets formål var at formidle oplysninger om virksomhedens strategi, rentabilitet, omkostningseffektivitet og markedsmuligheder – og var dermed fuldkommen apolitisk. Derfor var det også kun ved et tilfælde, at en del af mødet kom til at omhandle den politiske situation i Mellemøsten.

Direktøren, som var egypter, araber og muslim med hud og hår, mente, at islam betyder 'fred', og at Egypten vandt Yom Kippur-krigen over Israel i 1973. Det kommenterede jeg ikke på, for det var min opgave at indsamle så meget viden som muligt om mellemøstlige forhold – ikke at gå ind i en diskussion. Her er et næsten ordret referat af direktørens syn på den politiske situation arrangeret historisk kronologisk:

”Hosni Mubarak (Egyptens præsident i perioden 1981-2011) var god i begyndelsen, men de sidste ti år var katastrofale (a disaster). Så meget magt gennem så lang tid ødelægger ethvert menneskes dømmekraft. Desuden omgav Mubarak sig i stigende grad med jasnere, så hans virkelighedsopfattelse mistede jordforbindelsen.

Jeg var selv med til at stemme Det Muslimske Broderskab til magten (i Egypten, da der blev afholdt frie valg efter Hosni Mubaraks fald) - forført af Broderskabets eventyrlige valgløfter.

Efter et rædselsfuldt år stod det klart, at Broderskabet ikke regerede for folket (not for the people), hvorfor folket gennem et militærkup afsatte Broderskabet. I Egypten er militærtjeneste obligatorisk og langvarig, så alle familier har eller har haft en far, bror eller søn i hæren. Dermed er hæren folkets hær. Den militære magtovertagelse var udtryk for folkets vilje.

Hamas og Det Muslimske Broderskab er én og samme terrororganisation, som virker

under to forskellige varemærker (brands). Deres fælles målsætning er global dominans gennem undertrykkelse af og drab på alle ikke-muslimer. Alle kristne skal slagtes (to be slaughtered), når Broderskabet/Hamas får magten. Egypten har derfor, lige som Israel, lukket grænsen til Gaza, fordi Hamas udgør en alvorlig sikkerhedsrisiko (for Egypten).

Broderskabets repræsentanter er meget intelligente (clever), men også onde (evil) og farlige overalt, hvor de opererer. Det gælder også i Sudan.”

Direktørens kendskab til danske forhold var minimal. Men da jeg nævnte, at Det Muslimske Broderskab også findes i Danmark, og at de regelmæssigt fylder Nørrebrohallen til deres møder, så direktøren mig direkte i øjnene og gav mig en klar advarsel hen over bordet. Denne advarsel er hermed givet videre.

Identiteten på den omtalte direktør er redaktionen bekendt.

MORGENAVISEN
Jyllands-Posten

Avisklip Berlingske

Lad os få endnu flere data om indvandrere

De, der i sin tid advarede mod, at der ikke var tilstrækkelig kontrol med tilstrømningen af udlændinge, og som ofte oplevede at blive skammet ud i samfundsdebatten - de fik ret. Danmark har i løbet af få årtier undergået en gennemgribende demografisk forvandling, der ventes at fortsætte uændret, hvis der ikke gøres noget politisk.

Hvis det skal blive muligt at håndtere integrationen af udlændinge på en holdbar måde, er det ikke nok at sørge for, at til-

strømningen af flygtninge og migranter særligt fra Mellemøsten og Afrika holdes i stramme tøjler. Man er også nødt til at sikre, at flygtninge som udgangspunkt skal rejse tilbage, når deres behov for midlertidig beskyttelse er ophørt.

Fra ledende artikel i Berlingske, 29. november 2018.

Danmark er forandret for altid

Med den på én gang barnlige og umådeligt selvovertroende forudsætning, at det bedste i verden måtte være at være dansker,

har man ment, at enhver måtte stræbe efter at blive som os – og det er kommet som en stor overraskelse, at tyrkere i grunden var godt tilfredse med at være tyrkere, og somaliere ikke begyndte at synge med på Grundtvigs salmer af bar glæde over at have fået opholdstilladelse. Mennesker er forskellige, men velfærdsstaten forudsætter i virkeligheden en høj grad af enshed, som man godt kan kalde både leverpostejgrå og trist, men som ikke desto mindre er den kulturelle forudsætning for det fællesskab, som velfærdsstaten bygger på.

Erkendelsen breder sig, og det har været en meget sildig opvågning blandt vore politikere – vel at mærke de politikere, vi selv har stemt på igen og igen. De, der forudså udviklingen og advarede mod den, blev i indædt grad lagt for had.

Fra ledende artikel i Jyllands-Posten, 29. november 2018.

Hårdt at være de første, der påpeger en truende fare

i 1990'erne blev man beskyldt – eller dømt – for racisme, hvis man påpegede, hvilken vej udviklingen gik. »Stuerene, det bliver I aldrig,« sagde Poul Nyrup Rasmussen f.eks. ved Folketingets åbning i 1999 om Dansk Folkeparti. I Aarhus Kommune var skolekonsulent Jens Lundby i 1989 lige ved at blive fyret, fordi han advarede om, at Gelle-

rupparken var ved at udvikle sig til en ghetto.

Politikens tidligere chefredaktør Tøger Seidenfaden gjorde også, hvad han kunne, for at dysse problemet ned. Den tidligere formand for Den Danske Forening Ole Hasselbalch fik afvist ni forslag til kronikker om Europas største problem. Det fremgik af en debat, som TV 2 i 1995 arrangerede mellem Ole Hasselbalch og Tøger Seidenfaden. Den debat blev en øjenåbner for mange.

Tænk, hvis ikke Jyllands-Posten havde givet spalteplass til de politisk ukorrekte – men modige – Søren Krarup og Ole Hasselbalch. Så ville vi nu have haft svenske tilstande her i landet.

Fra kronik af Erik M. Bøye i Jyllands-Posten, 6. januar 2019.

Det konstante had

Glistrup, Kjærsgaard, Camre, Krarup, Langballe, Fogh, Trump, Vermund, navne og ansigter kommer og går. Kun hadet er konstant. Hvorfor er det især dem, der priser deres eget menneskesyn, som går rundt og hader nogen hele tiden?

Svaret er indlysende: fordi den negative opbyggelighed gør dem selv lækre, fordi hadet positionerer dem i midten af alt godt (og tilmed gavner deres karrierer), fordi godheden og avantgardismen løfter dem op mod Gud.

Fra artikel i Jyllands-Posten 16. januar 2019

Dragsdahl sagen II - et justitsmord?

Bogen er den 5. om retsopgøret mellem journalist Jørgen Dragsdahl og historieprofessor dr.phil. Bent Jensen.

Hvorfor nu det?

Fordi Bent Jensen efter et skandaløst forløb - men dog pure frifundet i landsretten - er blevet dømt af et dommerflertal i Højesteret for injurier mod Dragsdahl for noget, Bent Jensen hverken har sagt eller skrevet. Samt fordi Bent Jensen hverken fik en hurtig eller fair rettergang endsiige adgang til samme udvidede ytringsfrihed, som journalister har.

Ole Hasselbalch påviser, hvad der er galt med Højesterets argumentation og ræsonnementer.

Ole Hasselbalch Dragsdahl Sagen II -et justitsmord?

Bogen tilsendes frit ved indsættelse af 245 kr. på DDF.s konto,

Reg.nr. 4317 Konto 4547551 eller ved MobilePay 34810.

Bogen kan også bestilles ved henvendelse til foreningens sekretariat:

e-mail: danskeren@danskeren.dk eller pr. telefon/telefonsvarer 23427733.

Husk at oplyse navn og adresse, bogen skal sendes til.

Folkefest for Frihed

FF19 afholdes d. 22. juni

med talere, hygge og samvær, og for dem, der vil overnatte på lokaliteten, fortsættes der med **hyggelige aktiviteter d. 23. juni.**

Alle interesserede kan holde sig løbende orienterede på DDFs hjemmeside, hvor vi også linker til FF19s hjemmeside.

Indmeldelse i Den Danske Forening - bestilling af abonnement - 2019

Kontakt foreningens regnskabsfører Thomas Andreasen tlf. 23 42 77 33

- eller mail til: danskeren@danskeren.dk

Medlems- og abonnementsoplysninger, der afgives til foreningen, registreres kun til administration af medlems- eller abonnementsforholdet og videregives ikke til uvedkommende.

Kontingent - abonnement - 2019

Årskontingentet for et **medlemskab** er 250 kr. Beløbet dækker *tillige* tilsendelse af bladet, IndsigtUdsyn.

Årskontingentet for et **abonnement** er 250 kr. Beløbet dækker *tillige* tilsendelse af bladet, IndsigtUdsyn.

For medlemmer bosat **uden for Danmark** er prisen 250 kr. Gebyr ved bankoverførsel 50 kr.

Kontingentet følger kalenderåret. Opsigelse skal ske tre mdr. før kalenderårets udløb.

Vi beder om, at beløbet sendes til os i årets første kvartal; det koster penge at skulle rykke.

Udenlandske medlemmer og abonnenter kan betale via deres lokale bank med opgivelse af Danske Banks SWIFT-adresse som er: SWIFT-BIC: DABADKKK og IBAN-nr. IBAN-nr. som er: DK48 3000 0004 547551.

Driftsbidrag

De 250 kr. dækker ikke meget andet end porto og trykomkostninger til bladet. Forudsætningen for, at vi kan løse vore øvrige opgaver, er derfor, at nogen betænker os med mere end 250 kr. Vi håber, at mange også i år vil give os den ekstra håndsrekning, som er en nødvendighed for, at vi kan fortsætte vores informationsvirksomhed. De af Den Danske Forenings medlemmer, der i løbet af året 2019 donerer 500 kr. eller mere til foreningen, vil i december modtage en julegave.

NB. Støt gratis foreningen ved at gå på det lokale bibliotek og bed om at måtte læse/låne IndsigtUdsyn.

Med venlig hilsen

Styrelsen

Testamenter

Foreningen får stadig testamentariske gaver. Men testamenter af meget svingende juridisk kvalitet koster den penge! For eksempel er foreningen gået glip af en million kr. i kraft af, at den sagfører, der udfærdigede testamentet, begik en teknisk fejl.

Vi opfordrer derfor dem, der ønsker at betænke foreningen, til at lade testamentet gennemse af foreningens juridiske rådgiver:

Ole Hasselbalch, Skolebakken 5, 3050 Humlebæk (kan kontaktes på mobil 21 64 75 70).

Hvad er Indsigt Udsyn

Debatten om udlændingepolitikken foregår ofte ud fra forkerte forudsætninger mht. de faktiske forhold og på grundlag af skævvredne eller falske argumenter. Den Danske Forening har siden 1987 søgt at rette op herpå. Det sker i dag bl.a. gennem magasinet Indsigt Udsyn.

Indholdet kan frit kopieres.

Kildedokumenterede korrektioner og supplementter modtages på: e-mail danskeren@danskeren.dk

Foreningens adresse:

Den Danske Forening
Skomagergade 25, 4000 Roskilde

Telefonsekretariat:

Tlf. 23 42 77 33
CVR-nr. 31242339
Danske Bank Reg.nr.4317
Konto 4547551
SWIFT-BIC: DABADKKK
IBAN: DK48 3000 0004 5475 51
www.danskebank.dk
MobilePay: 34810

E-mail:

danskeren@danskeren.dk

Hjemmeside:

Thomas Andreasen (webmaster)
www.dendanskeforening.dk

Redaktion:

Bibliotekar Harry Vinter (ansv. red.),
harryvinter@gmail.com

Styrelsen:

Tomas Kierstein
(formand, pressetalsmand).
Tlf. 41 13 13 69
tkierstein@msn.com
Søren Lind Jensen (næstformand)
slslsl@post6.tele.dk
Jesper Nielsen
Harry Vinter
Axel Artke
Erik Trolldhuus
Martin Nielsen

Regnskabsfører

og styrelsessekretær:

Thomas Andreasen
Tlf. aften/weekend 23 42 77 33
danskeren@danskeren.dk

Juridisk konsulent:

Prof., jur. dr. Ole Hasselbalch
Tlf. 21 64 75 70
ole.hasselbalch@mail.dk

Korrekturlæser:

Peder Valdemar Hjuler

DANSKEREN INDSIGT UDSYN

ANMELDELSE: **DRAGSDAHL SAGEN II**

Et justitsmord - fordi Bent Jensen efter et skandaløst forløb - blev frifundet i landsretten - er blevet dømt for injurier i Højesteret for noget han hverken har sagt eller skrevet. Ole Hasselbalch påviser, hvad der er galt med dommen.

Bogen koster 245 kr. incl. porto og forsendelse.

ANMELDELSE: **DET POPULISTISKE MANIFEST**

Bogens titel er inspireret af Marx og Engels "Det kommunistiske Manifest" fra 1848, som ifølge forfatterne er uhyggeligt aktuel, "især hvad angår globaliseringen og den private ejendomsrets ukrænkelighed".

ANMELDELSE: **TROUBLE ON THE FAR RIGHT**

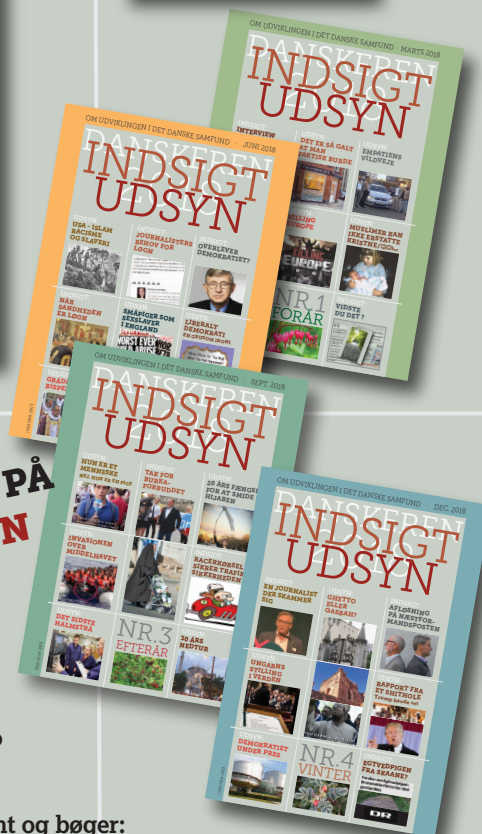
FIK DU LÆST ?

Bogen koster 132 kr. incl. porto og forsendelse.

**BESTIL
ABONNEMENT PÅ
INDSIGT
UDSYN
4 MAGASINER
ÅRLIGT
KR. 250,-**

**INCL.
PORTO**

Bestilling af abonnement og bøger:
danskeren@danskeren.dk · Sekretariatet: 23 42 77 33